

"بیست و یکم آذر روز گریز اهریمن"

در جریان جنگ های ایران و روس، بخش های عمده ای از سرزمین ایران به زور از میهن جدا و ضمیمه ی روسیه ی تزاری گردید. شکست ایران در آن جنگ زیاده خواهی ها و مداخله روزافزون روس ها در ایران و وابستگی شاهان و حاکمان نالایق و سرسپردگی نکبت بار بخش هایی از هیأت حاکمه ی فاسدان روزگاره روسیه را موجب شد. انگلیس نیز که از مدت ها پیش با اتخاذ سیاست های استبدادی در شریک و نیز در ایران به تحکیم موقعیت خویش دست یازیده بود، چونان روس هابه مطالبه ی امتیاز می پرداخت که در پی آن، میهن ماجولانگانه سیاست های استعماری دو قدرت نامبرده گردید.

مردم و بخشی از نخبگان میهن پرست که به این وضع معترض بودند، جنبشی را آغاز کردند که به انقلاب مشروطه انجامید. این انقلاب که انقلابی ضد استعماری و ضد استبدادی بود باعث روشن شدن بیش از پیش افکار مردم و ستیز با بیگانگان و عوامل دست نشانده آنان گردید که نمونه آن را در مخالفت با قرارداد تقسیم ایران بین روسیه و انگلیس و دیگر قرار دادهای استعماری می توان مشاهده کرد.

در تمام این مدت، آذربایجان در دفاع از وحدت ملی و یکپارچگی سرزمین ایران و نیز مبارزه برای کسب آزادی برای همه ی مردم در صف مقدم جبهه قرارداد است که تفصیل آن را می توان در کتاب هایی که در مورد آن روز گارنگاشته شده است، مطالعه کرد.

"تاریخ گواه است که آذربایجان از دوران باستان تا کنون همواره مرکز جنبش های ایران دوستی و وحدت طلبی ایرانیان بود و بیش از سایر نقاط ایران در این راه گام برداشته است. در دوران مادها و هخامنشیان، آذربایجان از مراکز عمده ی ایران به شمار می رفت، با یک خرمدین از آذربایجان قیام کرد، صفویان از آذربایجان برخاستند و وحدت سرزمینی ایران را تقویت کردند، مردم آذربایجان در جنگ هایی که بین ایران و روسیه و عثمانی رخ می داد، نقش مدافع سر سخت ملت ایران را ایفا کردند، در واقع هویت آذربایجان با نام ایران معنا می یابد."

در جریان جنگ جهانگردوم و اشغال ایران توسط متفقین، روس ها شمال و انگلیسی ها جنوب ایران را اشغال نمودند که روس ها در پی کسب امتیاز نفت شمال و انگلیسی ها برای محافظت از منافع نفتی خود در جنوب کشور از هیچ جنابیتی فروگذار نکردند. روس ها برای رسیدن به اهداف **سوسیال امپریالیستی** خود با استفاده از نیروی نظامی اشغالگرو نیز با بهره گیری از حزب توده دست نشانده به ایجاد فرقه دموکرات آذربایجان پرداختند که هدف از آن جدایی آذربایجان از امام میهن بود.

این اوضاع در شرایطی جریان داشت که ایرانیان از اشغال میهن خشمگین بودند و برای رهایی از این بحران به چاره جویی های عملی می پرداختند. **می توان گفت که برآیند مجموع نیروهای میهن پرست، نهضتی را پدید آورد که خورشید درخشان تاریخ معاصر ایران به شمار می آید که ارزش هایش، معیار تشخیص سره از ناسره است.**

مردم ایران از سویی می دیدند که متجاوزان به استقلال ایران، میهن را لگد کوب کرده اند و از سوی دیگر دست نشاندهان حقیق و راست آب در آسیای نکبت بار بیگانه می ریزند. در این شرایط نیروی عظیم لازم بود تا این متجاوزان را از سر راه بردارند و استقلال و آزادی ایران را از **شردیوان و ددان** برهاند و این نیروی عظیم در استان میلیون ها ایرانی توان بر آوردن خواست تاریخی ملت ایران را پیدا کرده بود.

در اثر خیزش مردم آذربایجان و مقاومت ملت ایران و سلاح داران ایرانی و با توجه به شرایط حساس و خاص بین المللی، روس ها مجبور شدند بساط خود را جمع کنند و **پیشه وری** و دیگر دست نشاندهان آنها از ایران به شوری گریختند و فرقه ی پوشالی درهم فرو ریخت.

در جریان نهضت ملی ایران به رهبری **"دکتر مصدق"** و در دوران نخست وزیری ایشان و در شرایطی که آزادی های سیاسی در ایران وجود داشت، مردم آذربایجان چونان گذشته وحدت ملی را پاس داشتند و به حمایت جانانه از دولت ملی پرداختند. **آذربایجان هیچ گاه مرکز گریز نبوده است، بلکه آنچنان که "شهریار غزل سرای نامدار ایرانی گفته است همواره قلب ایران بوده است."**

ملت ایران به گواهی تاریخ ثابت کرده است که همیشه حافظ استقلال میهن و آزادی برای مردم بوده و در برابر هیچ بیگانه ای کوتاه نیامده و نمی آید.

و چنین است که همه ی تیره های ایرانی در ازمنه ی تاریخ کهن ایران هماره دربرابرآزمندی بیگانه گان و مزدور داخلی، همچو پیکره ی واحدی ایستادگی نموده و در شرایط کنونی میهن نیزنسبت به تحرکات مشتی موجب بگير وابسته هشيار بوده و به آنان هشدار می دهد که تاریخ آینه عبرت است و سرنوشت **پیشه** **وری** و ایادی **حزب میهن فروش توده** و همه خائنین به این سرزمین باید، درس عبرتی باشد برای آنان تا دچار شرم ساری تاریخی نشوند. و جهانیان بدانند تا گیتی بیاست ایران نیز جاودان است.

دروود به جان باختگان راه استقلال و آزادی ایران
پیش به سوی همبستگی باشندگان فلات ایران
دروود بر مردم آذربایجان، فرزندان راستین ایران زمین
دبیر خانه حزب ملت ایران
تهران، بیست و یکم آذر ماه ۱۳۸۹ خورشیدی